

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/147/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4117227485
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4117227485.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Lenky Halmešovej, v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Bratislava, Metodova 8, IČO: 35 697 270, zastúpený advokátskou kanceláriou: Bobák, Bollová a spol., s.r.o. so sídlom Bratislava, Dr. VI. Clementisa 10, IČO: 35 855 673, proti žalovanej: B. F., narodená XX.XX.XXXX, bytom L. XXX, o zaplatenie 797,96 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 10Csp/262/2017-84 zo dňa 5.februára 2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku ako aj vo výroku o trovách konania zrušuje a vec mu vráca na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 530,06 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne od 03.04.2016 do zaplatenia, do troch dní po právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanej priznal v rozsahu 32,86%. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 51, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 9, § 517 ods. 1 a 2, § 544 ods. 1 a 2, § 565, § 588 Občianskeho zákonníka, § 43 ods. 1 písm. a), § 43 ods. 12 písm. b) § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách účinného od 01.11.2011, § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., § 255 ods. 2, § 297 písm. b/ CSP ako aj skutočnosťami zistenými z obsahu spisu, na základe čoho dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná.

1.2 V rozhodnutí poukázal na obsah podanej žaloby na začatie konania, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 797,96 eura s príslušenstvom, titulom troch zmlúv č. A 8048913, A8954821 a A9108417 v znení ich dodatkov. Súd vykonaným dokazovaním zistil, že žalobca so žalovanou uzavreli dňa 15.10.2014 zmluvu č. A8048913, predmetom ktorej bol na jednej strane záväzok žalobcu poskytovať žalovanej verejné elektronické komunikačné služby (internet) a na strane druhej záväzok žalovanej platiť za poskytnuté služby dohodnutú cenu. Žalobca ako dodávateľ a žalovaná ako účastník uzatvorili dňa 14.08.2015 aj zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. A8954821. Žalobca bol v zmysle tejto zmluvy povinný aktivovať žalovanej SIM kartu, na ktorej jej mal poskytovať verejné elektronické komunikačné služby. Žalovaná sa zaviazala žalobcovi za poskytnuté služby platiť riadne a včas dohodnutú cenu. Zmluvné strany v ten istý deň uzavreli aj dodatok k tejto zmluve, v ktorom sa žalobca zaviazal prediť žalovanej telefón zn. Sony Xperia M4 Aqua red so zľavou za kúpnu cenu 140,- eur a žalovaná sa zaviazala užívať služby poskytované žalobcom prostredníctvom SIM karty po dobu 24 mesiacov. Žalobca a žalovaná dňa 03.09.2015 uzatvorili aj zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. A9108417. Žalobca sa v tejto zmluve zaviazal, že žalovanej aktivuje SIM kartu s telefónnym číslom, na ktorej jej bude poskytovať verejné elektronické komunikačné služby. Žalovaná bola v zmysle tejto zmluvy povinná žalobcovi za poskytnuté služby platiť riadne a včas dohodnutú cenu. Zmluvné strany uzavreli v ten istý deň aj dodatok k tejto zmluve, v ktorom sa žalobca zaviazal prediť žalovanej telefón zn. Sony Xperia M4 Aqua black so zľavou za kúpnu cenu 140,- eur a žalovaná sa zaviazala užívať služby poskytované žalobcom prostredníctvom SIM karty po dobu 24 mesiacov. Žalovaná riadne a včas

neplnila svoje povinnosti vyplývajúce z vyššie uvedených zmlúv v znení ich dodatkov, a preto jej žalobca doručil pokus o pokonávku zo dňa 22.02.2016 o zaplatenie sumy vo výške 1.002,13 eura najneskôr do 02.04.2016. Žalovaná ani v dodatočnej lehote nereagovala na plnenie ani čiastočnou úhradou.

1.3 Súd poukázal na to, že žalobca v konaní požadoval od žalovanej okrem ceny nezaplatených služieb aj zaplatenie dvoch zmluvných pokút, ktoré boli dojednané v dodatkoch k zmluvám č. A8954821 zo dňa 14.08.2015 a A9108417 zo dňa 03.09.2015. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že všetky vyššie uvedené zmluvy v znení ich dodatkov sú spotrebiteľskými zmluvami, pretože pri ich uzatváraní žalobca konal a žalovaná, ktorá je fyzickou osobou, nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. V tejto súvislosti súd skúmal, či zmluvné pokuty, ktoré si žalobca v konaní voči žalovanej uplatňoval, boli dohodnuté platne. Mal za preukázané, že žalovaná svoje povinnosti v prípade oboch zmlúv porušila, a preto súd rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu v celkovej výške 287,50 eura. Skonštatoval, že žalovaná si svoj peňažný dlh riadne a včas nesplnila, v dôsledku čoho sa dostala do omeškania, a preto súd rozhodol aj o úrokoch z omeškania v zákonnej výške 5 % ročne odo dňa nasledujúceho po dni dodatočne určenom v pokuse o pokonávku, kedy bola žalovaná s celou dlžnou sumou v omeškaní, až do zaplatenia.

1.4 Ďalej uviedol, že žalobca v konaní od žalovanej požadoval aj zaplatenie nedoplatkov kúpnych cien dvoch mobilných zariadení, ktoré žalovanej predal na základe dodatkov k zmluve č. A8954821 a č. A9108417 v oboch prípadoch vo výške 140,- eur, z ktorej žalovaná časť kúpnej ceny vo výške 3,20 eura zaplatila žalobcovi pri uzavretí dodatku a zaplatenie časti 136,80 eura bolo dohodnuté v 24 splátkach po 5,70 eura. Mal za to, že práve žalobca bol v konaní povinný preukázať, že žalovanú upozornil v lehote podľa § 53 odsek 9 Občianskeho zákonníka a aj podľa čl. 2.3 písm. a) dodatkov na to, že bude požadovať vrátenie celého plnenia. Súd oznámenie o uplatnení si práva v pokuse o pokonávku nepovažoval za také upozornenie. Na základe uvedeného zastal názor, že žalobca v tejto časti neunesol dôkazné bremeno. Súd zároveň nemal za preukázané, že by nastali prípady podľa čl. 2.3 písm. b) až d) dodatkov. Zastal názor, že žalobca nepreukázal ani tú skutočnosť, že by žalovanej doručoval výzvy na zaplatenie jednotlivých splátok kúpnej ceny podľa čl. 2.1 dodatkov. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu v časti o zaplatenie nedoplatkov kúpnej ceny vo výške 267,50 eura spolu s úrokov z omeškania zamietol.

2. Žalobca podal proti rozsudku v zamietajúcom výroku a výroku o trovách konania v zákonnej lehote odvolanie. Odvolanie zdôvodnil ustanovením § 365 ods.1 písm. b/, f/ CSP. K ustanoveniu § 365 ods.1 písm. b/ CSP uviedol, že súd prvej inštancie postupoval podľa § 297 písm. b/ CSP a vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania. Toto ustanovenie umožňuje rozhodnúť vo veci samej len za splnenia ním stanovených podmienok spočívajúcich v jednoduchosti právneho posúdenia veci a nespornosti tvrdenia strán. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila, nevyužila prostriedky procesnej obrany. Ak mal súd prvej inštancie za to, že skutkové tvrdenia strán sporu sú nesporné, mal vychádzať z jeho tvrdení a žalobe vyhovieť v celom rozsahu. Súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ďalej namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym zisteniam (§ 365 ods. 1 písm.f) CSP) keď vyslovil záver, že žalobca nepreukázal, že žalovanú upozornil v lehote podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na to, že bude požadovať vrátenie celého plnenia, nakoľko súd za takéto upozornenie nepovažoval oznámenie o uplatnení práva v pokuse o pokonávku. V tejto súvislosti uviedol, že ak konajúci súd nepovažoval daný pokus o pokonávku ako dôkaz preukazujúci splnenie si uvedenej povinnosti, žalobca disponuje písomným upozornením zo dňa 14.01.2016, z ktorého vyplýva, že zákonom stanovené podmienky boli riadne dodržané. V zmysle vyššie uvedeného žalobca považoval svoj nárok na zaplatenie nedoplatkov kúpnej ceny za telekomunikačné zariadenia v celkovej sume 267,90 eura s prísl. za nárok oprávnené uplatnené.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spíňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

6. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

7. Predtým, ako odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie z hľadiska hmotného práva, skúmal, či súd prvej inštancie zaťažil konanie vadou namietanou žalobcom, spočívajúcej v porušení práva na spravodlivý súdny proces.

8. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

9. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu vydaných do 30. júna 2016 tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a măriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

10. Pokiaľ „postupom súdu“ nie je rozhodnutie súdu ako finálny (meritórny) produkt prejednávania veci v civilnom sporovom konaní, potom už „postupom súdu“ vôbec nemôže byť ani časť rozhodnutia, jeho odôvodnenie (obsah, spôsob, kvalita, výstižnosť, presvedčivosť a úplnosť odôvodnenia), úlohou ktorej je vysvetliť dôvody, so zreteľom na ktoré súd rozhodol (1 ECdo 10/2014, 3 Cdo 146/2013). Pojem „procesný postup“ súdu vykladať takto aj za právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016. (viď rozsudok NSSR 1 Cdo 222/2017, 2Cdo 145/2017, 3 CDo 269/2015...).

11. Žalobca videl porušenie práva na spravodlivý súdny proces v tom, že súd prvej inštancie vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania bez splnenia podmienok ustanovených v § 297 písm. b) CSP.

12. Podľa § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- eur.

13. Z citovaného ustanovenia písm. b/ vyplýva, že musia byť súčasne splnené obe podmienky, t.j. jednoduché právne posúdenie a nesporné tvrdenia strán sporu. Nesporné tvrdenia strán sporu sú závislé na procesných úkonoch žalovaného a možno ich považovať za nesporné v tom prípade, ak sa žalovaný v súdom stanovenej lehote podľa § 167 ods. 2 CSP k žalobe nevyjadrí, resp. sa vyjadrí takým spôsobom, že skutkové tvrdenia žalobcu žiadnym spôsobom nespochybnil.

14. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie doručil žalobu na vyjadrenie žalovanej. V stanovenej lehote sa nevyjadřila, preto oznámil verejné vyhlásenie rozhodnutia dňa 24.11.2017, ktoré vyhlásil 05.02.2018. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že vykonal dokazovanie. Uvedené

konštatovanie súdu prvej inštancie je zmätočné, pretože súd prvej inštancie v tejto veci dokazovanie nevykonával, keďže vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania. Súd prvej inštancie v konaní pochybil, keď neumožnil žalobcovi vyjadriť sa k možnému právnemu posúdeniu veci súdom prvej inštancie o nepreukázaní skutočnosti, že žalovanú upozornil v lehote podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a v zmysle čl. 2.3. písm. a) dodatkov na to, že bude požadovať vrátenie celého plnenia, pre ktorý dôvod žalobu v tejto časti zamietol. Súd musí stranám sporu umožniť vyjadriť sa k možnému posúdeniu veci, aby bolo jeho rozhodnutie predvídateľným. Princíp kontradiktórnosti totiž zabezpečuje stranám rovnaké právo vyjadriť sa k vykonaným dôkazom a ku skutkovým a právnym okolnostiam, ktoré sú rozhodujúce pre výsledok konania.

15. Túto možnosť by mal mať jednak žalobca, v ktorého záujme je predložiť dôkazy a tvrdenia o tom, že konal v súlade so zákonom a v znení dodatkov k zmluvám a musí prihliadnuť aj na vyjadrenie žalovaného.

16. Súd prvej inštancie nepostupoval v zmysle vyššie uvedených princípov, vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, bez toho, aby umožnil žalobcovi nielen vyjadriť sa k spornej otázke o nároku na zaplatenie nedoplatkov kúpnych cien mobilných zariadení ale aj prípadne navrhnúť vykonanie dôkazov v tomto smere. Týmto postupom žalobcovi odňal právo na spravodlivý súdny proces. Preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

17. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude opätovne vec prejednať v rozsahu zrušenej časti uplatneného nároku „, prípadne vykonať dôkazy, ktoré strany sporu navrhnú a opätovne vo veci rozhodnúť. Svoje nové rozhodnutie súd prvej inštancie aj riadne odôvodní tak, aby spĺňalo požiadavky kladené na rozsudok súdu ust. § 220 ods. 2 CSP, pričom sa zároveň vyporiada s argumentmi žalobcu uvedenými v podanom odvolaní. Vo svojom novom rozhodnutí rozhodne aj o nároku na náhradu trov celého konania vrátane tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

18. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).